

Publicerad 2006-07-01 00:01 av umpaa

Om adoption, självupplevd.

Adoption

Ur Adoption

Jag väljer att skriva om min mor när jag tänker på henne ser jag spår i Bukarest bunkrar

Hållet är det som inte leder mot mig

Blicken kramar horisonten torr

Inte en grad mot hållet som är mitt

Sorgen är en adoption mellan Bukarest och ett land jag inte vet namnet på

Modern i Bukarest

Händerna runt kraniet

Vrid

Separationen kom som väderleken storm

Paraplyet som vek sig runt i luften ovan dig

Du kunde inget göra när regnet piskade upp muskel efter muskel

På barnhemmet

Utan medvetande de andra barnen och jag en enda massa

Bukarest

Vrider min fostermage mot lakanen

Öppnar upp det som fortfarande är oläkt

Det som fortfarande rinner och bultar

Ropar efter en mor som rör sig runt i Bukarest

Här på barnhemmet sticker rösten som nålar i halsen

Det uttalas inte hallå på rumänska

Blicken tappar ett vatten

Hallå

Berätta om separationen igen

Okej

En mor trycker det yngre barnet mot sitt högra bröst

Hjärtat en hal sten som halkar mellan hals och kön

I blicken dröjer en förlossning kvar

Vatten rinner genom tyg som skymmer nyckelben och axel

På barnhemmet finns det barn

På ett kort ser jag väldigt tjock ut en dam lyfter mig mot taket mot glödlampans mitt

Lyser upp mitt ansikte bitvis

Hon är inte min mor

En mor ylar med strupen mot skyn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren umpaa med Poeter.se id #4627 innehar upphovsrätten